

Z historie kostela Panny Marie Sněžné

Barokní kostel Panny Marie Sněžné je součástí komplexu bývalých jezuitských universitních budov. Byl vybudován v letech 1712–1719 podle návrhu Michaela Josefa Kleina z Nisy olomouckým stavitelem Lukášem Kleckelem. Architektura chrámu vychází z prototypu římského kostela Il Gesù s věncem kaplí kolem hlavní lodi. Přímým inspiračním zdrojem architekta chrámu byl kostel sv. Mikuláše na Malé Straně v Praze, dokončený krátce před započatím olomoucké stavby.

Nejvýraznějším prvkem zvláště průčelí chrámu je rozměrné schodiště završené monumentálním portálem s tordovanými sloupy, balkonem a kartuší s jezuitským znakem s trigramem IHS, jehož autorem je slavný kamenický mistr Václav Render.

Interiér kostela má bohatou malířskou, štukovou a sochařskou výzdobu. Na klenbě kostela je nástropní malba od vídeňského malíře Karla Josefa Haringera, dalšími významnými autory malířské výzdoby byli například Jan Kryštof Handke či Josef Sadler. Na sochařských pracích se podíleli především olomoučtí sochaři Augustin Thomasberger, Jan Sturmer a Filip Sattler. Varhany jsou dílem kralického varhanáře Johanna Gottfrieda Halbicha.

Po zrušení jezuitského řádu v roce 1773 chrám krátce využívala univerzita, později se stal posádkovým kostelem. V roce 1952 byl kostel předán městu Olomouc, roku 1991 byl navrácen do duchovní správy jezuitského řádu a vznikla zde akademická farnost.